

tigt, at 1913 ikke var et Normalaar, men jeg skal tillade mig at oplyse, hvorledes de to sidste Aar har formet sig, for at man kan se, at hvad der i 1913 omsattes — og det er det, der er Spørgsmaalet — af Aktier og Obligationer, ingenlunde kan betragtes som noget, der nu er abnormt. Det er sandt, at der var en Hausse-Konjunktur forinden 1913, men jeg skal paa den anden Side minde om, at man ikke kan tage et Gennemsnit af de foregaaende Aar, thi da havde vi det store Bankkrak i 1908, og dets Virkninger tabte sig ikke straks. Men hvis man ser paa 1914, da Børsen i Virkeligheden lukkedes fra den 1. August, og hvor man altsaa kun kan regne med den første Del af Aaret, viser det sig, at der i Maanederne indtil 1. August fandt en Omsætning Sted paa 954 Mill. Kr. Dette giver omtrent 140 Millioner om Maaneden og svarer omtrent til en aarlig Omsætning af 1,700,000,000, som der er regnet med i Lovforslagets Anmærkninger. I 1915 derimod har ifølge de Oplysninger, som foreligger for Finansministeriet, og som maa anses for paalidelige, Omsætningen i Banker og hos Vekselerere i København — vi har ikke kunnet medtage, hvad der foregaar i Provinsen af den Art Overdragelser, endnu mindre, hvad der omsættes mellem private — indtil 1. September andraget 2,108,000,000 Kr. Omsætningen er altsaa steget saaledes, at Aarsomsætningen efter den Beregning, som er lagt til Grund, naar man trækker $\frac{1}{3}$ fra for de Overdragelser, der ikke falder ind under Loven, og tillige trækker $\frac{1}{10}$ fra, fordi Obligationer ikke medtages, for 1915 langt vil overstige 1,700,000,000 Kr. Medens vi for 1913 uden Fradrag har en Omsætning af 1,700,000,000, vilde Beløbet for 1915, naar *Frdragene havde fundet Sted*, blive 1,700,000,000.

Saa store Beløb kommer vi til — naturligvis i Spekulationsaar. Sammenligner jeg dette med 1914 og 1913, maa jeg gaa ud fra, at det Tal, som kan opgøres som det rimelige, omtrent vil være en Milliard. Deraf vil $1\frac{1}{2}$ pro mille give de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som der er Tale om.

Jeg hævder altsaa, at $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. efter al menneskelig Beregning vil indkomme, og Indtægten vil rimeligvis være stigende, fordi der, som vi ser, hver Dag laves nye Aktieselskaber. Dels ved gamle Aktieselskabers Udvidelse, dels ved Dannelse af nye Aktieselskaber fremkom der i 1913 for 5 Millioner nye Aktier, i 1912 for 24 Millioner, i 1911 for 16 Millioner.

For indeværende Aar kan jeg ikke give Oplysning i saa Henseende, men jeg kan henpege paa, at der er dannet store Dampskibsselskaber, for Eksempel et, der hedder „Orient“, med 5 Mill. Kr.s Aktiekapital, et nyt Dampskibsselskab paa 6 Millioner, og at der har fundet Aktieudvidelser Sted i Kabelfabrikkerne og i Garverierne. Der kommer stadig nye Udvidelser, kan jeg trygt sige, saaledes at Aktiekapitalen bestandig stiger og omsættes. Som Følge deraf kan jeg ikke se, at min Beregning er fejlagtig.

Maaske man, naar man er gaaet ud fra, at den skulde være fejlagtig, har tænkt paa Spørgsmaalet om, hvorvidt der var Rimelighed for at sætte den foreslaaede Afgift noget op. Jeg vil i og for sig ikke gøre nogen Indvending, hvis man ønsker at forhøje Afgiften. Det er for en Finansminister ikke noget uhyggeligt, at Rigsdagen bestemmer sig til at forøge den Indtægt, som Statskassen kan faa gennem en Lov — særlig ikke under disse Omstændigheder. Vil man altsaa gaa dertil, skal jeg ingenlunde modsætte mig det. At jeg ikke selv har foreslaaet en højere Afgift end den, Lovforslaget indeholder, ligger i, at jeg tror, det er klogere at begynde med det, hvormed man mener at kunne komme igennem uden Modsigelse. Der har i Pressen været udtalt adskilligt om, at man ikke ønskede en betydelig Afgift paa dette Omraade. Jeg har ment at burde tage saa meget, at man med Sikkerhed kunde sige, at det vilde give en ret betydelig Indtægt i Statskassen og samtidig ikke vilde virke trykkende eller hemmende paa den Omsætning, her er Tale om. Men vil man gaa noget højere, skal jeg, som sagt, ingen Indsigelse gøre derimod.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) spurgte mig, saa vidt jeg forstod ham, om jeg ikke samtidig vilde være med til, at Emissionsstemplet for Aktier forhøjes noget. Det er jo nu $\frac{2}{3}$ pCt., hvis man vil sikre sig fri Transport af Aktierne. Jeg skal dertil svare, at det forekommer mig ikke ret rimeligt at gøre dette i Øjeblikket samtidig med, at man gaar til den ret nævneværdige Omsætningsafgift, thi man vilde snarere hemme end udvikle Virksomheden derved; man vilde, hvor der er Tale om et Foretagende, der endnu ligger i det uviste, hvor man ikke ved, hvor betydelig en Forrentning det vilde give, let gøre Initiativet mindre frodigt. Og hvorfor skulde man egentlig gøre dette i Øjeblikket? Ved en Omsæt-